

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante V

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

document, avantiesement, s'habesment. Ital. *Avantente*. German. *Avantigend*. Hisp. *Avantenta* y *coduso-famento*. Pol. *Lakomir*. Vng. *Hlyuym*. Ang. *Not gaudie, greed etc.* Cic. i. Offic. Nihil tamen avare, nihil inulte, nihil libidine, nihil incontinenter esse faciendum.

Avantier, Avide, Plaut. Cur. Hoc vide, ut in ingurgitat impura in se metum avanter.

Aviceps, aucupis, com. t. Qui vel quæ aves capio. [Wp] *jak sch. i. ksch. aviceps*. Gal. *Ostior pennis d' avian*. Ital. *Vecellare*. Germ. *Em Vogler*; oder *em Voglerin*. Hisp. *C. cadre de la aves*. Pol. *trajak*. Vng. *Madars*. Ang. *Avier*, a *taker of birds*, a *hunter*. Col. lib. 1. cap. 10. Qui ad aucupibus in hunc usum nutu, quali allectores sint captivorum. Plaut. Afri. Aucepti quando concians avit acem, effundit cibum, avex assuecunt.

Avicupium, & Aucupatio, Avium captio. [Wp] *mak sch. i. ksch. avicupium*. Gal. *Ostior, i. ksch. avicupium*, *prince d' avian* à la *glu* *avannom*. Ital. *Vecellare*. Ger. *Vogeln*; *Vogelzucht*. Hisp. *Coca de avian*. Polon. *trajak*. Vngar. *Madars*. Ang. *Avier*, *taker of birds*.] Plaut. in Afri. Hic nosse quæritus aucupii similimus est. Per translationem accipitur pro illecebris. Cicero de Orat. Sic minime animadverteretur delectationis aucupium.

Avicupior, pen. corr. deponens, p. Aves capio. [Wp] *jak sch. i. ksch. avicupior*. Gal. *Chasse aux oiseaux*, *tendre aux oiseaux*, *tendre à prendre oiseaux*. Ital. *Vecellare*, *aviano*. Ger. *Vogeln*; *Vogelzucht*. Hisp. *Carer aves, avian*. Polon. *trajak*. Vng. *Madars*. Ang. *Ta hawks, to take or chase birds or fowls*.] Per translationem vero significat artificiosum quoddam & solertia quæro, capio, magna diligentia confector. *Avicupior*; ut, Aucupare gratiam alienius. Cicero ad Lucium li. 3. Non vereor, ne alienationem quædam aucupari tuam gratiam videat. Aucupari tumulosos imperitorum hominum, Cic. lib. 3. de Legib. Reperitur etiam Aucupio, as, voce activa. Plaut. Mostel. Circumspice, dum nunquid est Schmonem nostrum qui aucupet. Idem in Afriano: paulisper mane, Aucupemus ex infidiis clanculum quam rem gerant.

Avicupioris, a, um, Quod ad aucupium pertinet. [Wp] *mak sch. i. ksch. avicupioris*. Gal. *Appartenance à prendre oiseaux*. Ital. *Cosa que appartiene à preliare uccelli*. Ger. *Das zu dem vogeln gehuet*. Hisp. *Cosa perteneciente à carer aves*. Pol. *trajak*. Vng. *Madars*. Ang. *That belongs to hawking*.] Unde aucupatori calami viscati, quibus utitur ad capiendas aves. Plin. li. 16. cap. 36. Quæ igitur anno permanent in undatio, proficiunt in aucupatoriâ quoque amplitudinem.

Audens, audet, ausus sum, n. f. Nō dubito, fidens sum. [Wp] *jak sch. i. ksch. audens*. Gal. *Os. Ital. Audere, osere audere*. Ger. *Dürfen*. Belg. *Compten de doen*. Hispan. *Oser*. Pol. *Spirytm*. Vn. *Merito*. Ang. *To be bold or hardie*.] Plaut. Vix domo egredi audet. elongatur aliquando cum accusativo. Ovid. lib. 6. Metamorph. Et nihil est, quod non effraeno captus amore Audet nec capiunt in clusa pectora flammæ. Aliquando sine accusativo, & sepe semper in hōmibus tum adjuvatur, Virg. 12. Aen. hinc presmia, qui me ferro ausi tentare ferunt.

Audens, participium, Nō timidus, *audens*. Virg. 10. Aencid. Audentes fortuna juvat.

Audentia, nomen ex participio, *Cōfidentia*, [Wp] *jak sch. i. ksch. audentia*. An. *bold de hardie*.] Quint. lib. 9. illa adhuc audentiora, & majorem ut Cicero existimat laterum, quæ pro sopore dicuntur. Virg. 6. Aencid. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito.

Audentium, [Wp] *jak sch. i. ksch. audentium*. Ang. *Worthier or more to be adventur'd*.] Tib. 1. l. 6. Audendum est, fortes adjuvat ipsa Venus.

Audenter, adverb. Audacter. [Wp] *jak sch. i. ksch. audenter*. Gall. *Hardiment*. Ital. *Audacemente*. Ger. *Freventlich*; *dappertud*. Hisp. *Osademente*. Pol. *Spirytm*. Vngar. *Marfida*. Angl. *bold de hardie*.] Tacit. lib. 4. Quidam audentius apertus in colloquibus visabantur.

Audis, a, um, participium, *audis*. Livius: Exules, obierati, ausi cepitula pleni, Ovid. 1. Trist. Conscia percussit mentem pectora Colchis Ausa, atque ausura multa nefanda manu.

Audium, ausi, nomen substantivum, *Cæptum*, *Cogitatum*, [Wp] *jak sch. i. ksch. audium*. Angl. *audienter or bold*, *an enterprise*.] Silius lib. 5. Funditur unanimis visu & concordibus ausis Illoium in Parnonimbus. Virg. 6. Aencid. Ausi omnes immane nefas, ausoque potui.

Audis, om. t. modo fidens dicitur. [Wp] *jak sch. i. ksch. audis*. Gal. *Hardie, temerare, audienter, osere*. Ital. *Audace, ardito, temerario*. German. *Freventlich*; *dappertud*. Belg. *Steeft*; *coer*. Hisp. *Atravida, audis*. Pol. *Spirytm*. Vng. *Marfida*. Angl. *bold de hardie*.] Virg. 3. Aen. Quiq; ausum cuncta videri, & qui videri ausat. Modō temerarius. Plaut. Pergin' audax hoc facinus persequi? Interest tamen inter temerarium & audacem quod Temerarius est is, qui sine respectu salutis obsequit periculis nihil timens: Audax verō qui sine ratione

impetum facit nihil providens. Atq; hoc modo Corn. Fronte de vocab. diff. distinguit.

Audaculus, diminutivum. [An. *A peris hardie filium*.] Gell. Adorat reprehensor audaculus verborum.

Audacia, sp. Nimia confidentia. [Wp] *jak sch. i. ksch. audacia*. Gal. *Audace, presumption, temeritate*. Ital. *Audacia, ardore, temerità*. Germ. *Freventlich*; *vermechtlich*. Hisp. *Osadia, atrevimiento*. Pol. *Spirytm*. Vn. *Marfida*. Ang. *bold de hardie, rashness, temerity*.] Sp. *culpus*: Esse securitatem, inquit, quæ quis malum neque futurum expectat, neque præsens horret. Et accipitur in malam partem pro nimia confidentia, quum quis sine ullo aut periculi metu, aut pudoris respectu rem aliquam temere aggrediat. Cicero: Nec vix eis, nec audacia; nec tela defuerit. Salust. Audacia pro muro habetur.

Audacter, & Audacter per synocpen, Audenter, confidenter. [Wp] *jak sch. i. ksch. audacter*. Gal. *Hardiment, audacie, osencia*. Ital. *Audacemente*. Ger. *Freventlich*. Belg. *Coer*. Hisp. *Osademente*. Pol. *Spirytm*. Vng. *Marfida*. Ang. *bold de hardie*.] Cic. pro Rosc. Multa scelerate, multa audaciter, multa improbe fecisti. Idem de Clar. Orat. Magis audacter quam patre veniebat ad dicendū.

Audis, audis, audi, auditum, a. t. q. Proprie significat sonum auribus accipio, *audis* id est, à voce, cuius proprium est ut audiam. [Wp] *jak sch. i. ksch. audis*. Gal. *Os. Ital. Audire*. Ger. *Hören*. Belg. *Horen*. Hisp. *Oír*. Pol. *Słysz*. Vng. *Hallat*. Ang. *To hear*.] Virg. audiendi vocabulum etiam ad ea translatur quæ auribus & sensu carent, quum ut lib. 1. Georg. & frustra remacula tendens Ferat equis auriga, non audet curus habenas. Aliquando Audire est intelligere. Virg. 1. Aencid. Progeniem sed enim Trojano à sanguine duci audierat. Interdum est postulata petenti concedere. Virg. 9. Aencid. Audi, & genitor cæli de parte sinistra Intoniturum. Interdum credere, accedere. Cic. in Tull. Nec Hometum audio, qui Ganymedem à diis rapto ait. Interdum precipienti parere, *audis*, *audis*; & hoc tam cum accusativo, quam cum dativo. Cicero de Nat. To Corra si me audias eandem causam agas. Cum dativo. Idem: Et audiens esset huic ordinis est, obediens. Invenitur & Audio cum adverbio de ne vel male, & ponitur pro laudor. Huic opponitur Venerator. *audis*, Aristophanes. Terent. Bene dicit si cerasse, audisset bene. Cicero in Verrem: ne gratis in provincia meæ audiret. Huius verbi composita sunt, Exaudio, Inaudio, Obaudio, Subaudio, de quibus omnibus suo loco.

Auditio, f. t. Ipse audiendi actus, *auditio*. [Wp] *jak sch. i. ksch. auditio*. Gal. *Audire, osere*. Ital. *Audire*. Ger. *Hören*. Hisp. *Oír*. Pol. *Słysz*. Vn. *Merito*. Ang. *To hear*.] Cic. 5. de Fin. Dantō, se ad ludendum, fabularumq; auditione ducuntur. Audientia, audiendi attentio, est enim aliud paulo quam auditio. Plaut. Exurge proco, hic populo audituriam: hoc est, fac ut populus audiat. Cicero 1. Veri. Quam denique audientiam orationi meæ impositas illius factura sit. Auditivula diminutivum. Gell. lib. 11. cap. 11. Auditivula quædam de Catonis familia sperata est.

Auditivus, Locutus ubi audiuntur præceptores, aut Oratores. [Wp] *jak sch. i. ksch. auditivus*. Gal. *Audire, osere*. Ital. *Audire*. Ger. *Hören*. Pol. *Słysz*. Vn. *Merito*. Ang. *To hear*.] Quint. lib. 2. cap. 11. Sed corpus rei grana plenum sit auditorium. Per metonymiam accipitur pro ipsa auditorum turba. Plin. in Epist. Nam proxime frequentia auditio inter se coram multi ordinis nostri clare iocabantur. Auditorium etiam pro foro & tribunali ponitur. Paul. in l. cōna. de re iud. Is qui ad majus auditorium vocatus est, sicut inchooram destruxit, contumax non videatur. Quintilianus in men forum & auditorium opponit lib. 10. cap. 1. Sed illa ratio est litium & disputationū, fori & auditorii præceptorum & periculatorum.

Auditus, oris, verbale, m. t. Discipulus, is qui audit, is opud quæ agitur. [Wp] *jak sch. i. ksch. auditus*. Gal. *Audire*. Ital. *Audire*. Germ. *Hören*. Hisp. *Oír*. Pol. *Słysz*. Vn. *Merito*. Ang. *To hear*.] Cic. Amic. lib. 16. Sed non tantum Eclogani, quos Solvius bonos auditores nactus, in eorum duntaxat legat. Iuven. Saty. 1. Semper ego auditor tantum. Auditus, m. q. Sensus audiendi, vis illa, qua soni percipiuntur. [Wp] *jak sch. i. ksch. auditus*. Gal. *Osere*. Ital. *Audire*. Germ. *Hören*. Belg. *Dat godes*. Hisp. *El sentido de oír*. Pol. *Słysz*. Vng. *Hallat*. Ang. *To hear*.] Plin. lib. 10. cap. 69. Auditus est hominum primo negatus est, huic & sermonis usus abluas. Cicero pro Marc. Vereor ut hoc quod dicam, non penitus intelligi audiri possit, atq; ego ipse cogitant sentio.

Avē, verbum defectivum: in secunda persona singulari Avere, & plurali Avēte in infinitivo Avere, teste Dionysio libro 1. [Wp] *jak sch. i. ksch. avē*. Polon. *Avē*. Vng. *Hallat*. Angl. *To hear*.] Martial. libro 35. Experimente, Reffe, hōmili licet co-

licet cogant Ave Latinum, $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$ non potest Grecum.

Avellio, is, Abduco, five aliò vello. [אבוליו. Gal. Charis ou por-
de de l'oeil en autr. Ital. Condurre altrouo. Ger. Dammn fñhren; hñ
beg fñhren. Bel. Weh veeren. Hisp. Traer à algun lugar. Pol. Odu-
woje. Vng. Elatstom. Ang. To carry frome, or away.] Suet. in Cæs.
Sopendianam quoque pronuntiatum, & abstrahentibus sta-
tum caput, occultavitque apud se diu, & mox ex præfectura
prohibens in Hispaniam, inter officia prosequendum faces-
que litterarum lectica sua avexit. Terent. in Adolph. Is venit ut
secum avchar.

Avellanus, or, f. p. [אבולנוס. Gall. Noisette, avellane,
nois de hays. Ital. Nocivola, nocciole, nocchie. Germ. Ein Haselnuß,
Belg. Een Haselnoot. Hisp. El avellano. Pol. Laskowis orzech, abel-
lus pañ. Vngar. Mogyor. Ang. A hazel or hazell nut.] Nux est
coryli arboris, quæ aliò nomine dicitur nux Pontica, quòd in
Aliam Græciamq; primum è Ponto venerit: eadem & Præneste-
na dicitur, quòd Prænestini his abundant, five (ut Macrobio
placet) quòd Prænestini ab Annibale obsidione cincti, his nu-
cium famem toleraverint. Primum autem dicitur sunt A. bellum
ab Abellino Campaniæ oppido, quòd à Virgilio appellatur
Abella, à Silvio Avella. Plin. lib. 15. cap. 21: Ceteris quicquid est,
solidum est in avellanis, & ipso nucum genere, quas antea
abellina patrio nomine vocabant.

Avellio, is, avelli, & avullus, avullum, act. t. A loco vello, ab-
straho, aufero. [אבוליו. Gal. Avullus. Ital. Avellio. Ger. Ab-
ziehen, abziehen, abziehen, abziehen, abziehen. Belg. Aftrecken, aftrahen.
Hisp. Avellio. Pol. Avullus, avullus, avullus, avullus, avullus. Vn-
g. Avullus. Ang. To draw or pluck away through force.] Cic. de
Senect. Et quasi poma ex arboribus, si cruda sunt, vi avellan-
tur. Virg. 2. Aeneid. Fatale aggressi sacro avellere templo Pal-
ladium. Terent. in And. Ita magna, ut sperè posse avelli id est,
abduci a Jungi.

Avellio, m. dicitur esse, & Avullio, dicitur esse, verbalia. Plin. li.
17. cap. 10: Aut enim semine proveniunt, aut plantis radicis,
aut propagiæ, aut avullione. Idem lib. 9. cap. 45: Vbi avullio
senescit, comradæ multo difficilior abstrahuntur.

Avellio, m. p. m. p. d. f. p. Herba est nota ex frumentaceo gene-
re, equorum præcipue pabulis nascens, tritico foliis & culmo
similis, semen habens ejusdem nominis, & summo pendens
culmo, locustarum quandam similitudinem referens, duplici
crete divanararum. [אבוליו. Gal. Avellio. Ital. & Hisp. Avellio.
Ger. Avellio. Belg. Avellio. Pol. Avellio. Vng. Avellio. Oate.]
Nomen accepisse putatur ab eo, quòd ad fructum non venit,
Numeratur enim inter vitia segetis, veluti quidam frumenti
aborum. Solis enim caelestiq; viis interdum accidit, ut triticum,
hærdiciusve in avenam degeneret. Nonnunquam etiam idem
evenit vitio feminis, si illud aut imbecillum fuerit, aut cario-
sum. Vide Plin. lib. 16. cap. 17. E st & alterum avenæ genus,
quæ Avena Græca à Plinio vocatur, & à Græcis $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$, quòd
monium caret ejusdem nominis. Hæc in hordeo nasci gaudet,
ut lolium in tritico, multipliciq; radice solâ emaciatis, illi præ-
cipue alimentum. P onitur interdum Avena pro calamo, five
culmo segetis, ex quo pastores sibi fistulas conficere solent:
quòd fit ut pro stylo, five charactere bucolico accipiat. Virg.
1. Aeglog. Syllinctem te mihi musam meditaris avena.

Avellio, a. um, Quod est avena confectum est. [אבוליו. Gal.
D'Avellio. Ital. Di avena. Ger. Das von Haber ist. Hisp.
Cofa de materia de avena. Polon. Gofiat. Vngar. Zab-
hol gofiat. Angl. Of oats.] Plin. libro 30: Vel cum farina hor-
deacea vel avenacea.

Avellio, f. p. Cicadæ species est, quam nonnulli Frumenta-
nam vocant, quoniam semul cum frumentis arefcientibus ap-
paret. Autor Plin. lib. 11. cap. 27.

Avellio, or, n. f. verbum defectivum sine præterito & supin. Si-
gnificat concupisico. [אבוליו. Gal. Avellio. Ital. Avellio. Ger. Avellio.
Hisp. Avellio. Polon. Avellio. Vngar. Avellio. Angl. Avellio.]
Cicer. lib. 1. Offic. Itaque quum sumus negotiis curisque vacui, tum avemus
aliquid audire & discere. Idem ad Att. lib. 1: Valde aveo scire
quòd agas. A vere etiam à nimia cupiditate, pro gaudere po-
tunt: unde salutaribus quoque Ave, $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$ dicitur: id est, gau-
de & letare.

Avellio, particip. Horat. 2. Serm. - non est mihi tempus aventi-
ponere signa novis præceptis.

**Avellio, avellio, depello, à runcando de hñ. [אבוליו. Gal.
Avellio. Ital. Avellio. Ger. Avellio. Hisp. Avellio. Polon. Avellio.
Vngar. Avellio. Angl. Avellio.] Est autem runcare, herbas
vel frutes noxios ex agro evellere. Liv. 2. ab Vrbe Pla-
uit ad averruncandam Deum iram, victimas caedi. Q inde A**

verrucasso pro eodem. Lucilius lib. 26. Di maluerint melio-
ra, atque amentiam averruncasint tuam.

Avertia, tarum, Sunt loræ (ut Budæus scribit in Annotar. Post.)
laciore, quæ per terga equi jugalis excurrunt, sub alis eius su-
cincta. Germ. Der Brustriem eines pferde. Pol. Pochmie rydo ko-
ni wozmiob. Vng. Hoz segy (auagy) seg elb seg hdm.] Accursus;
Avertam, equorum pectorale vult esse, ita dicitur, quòd aver-
sum colloctetur: sicut Postilena Plauto incurvum illud cotium
dicitur, quòd à sella in caudam definit: ab eo quòd Postillâ
sit. Aciato placet hoc vocabulo ornamentum capitis intelli-
gi quo habentæ figuntur, & id quoque ab avertendo, quòd e-
qui per eam ventantur, prout sellarum visum est.

Avetto, is, act. t. aliò verro, amovco. [אבוליו. Gal. Avetto,
Gall. Deilo-aver, tourner d'autre coistè. Ital. Avettare, volvere altrou-
o. German. Avwenden; danna tehen Belg. Afteren. Hisp. Ba-
lar, avponar de algun lugar. Pol. Odwracam. Vn. Mòs sili foratam,
et foratum. Ang. To turne away, to turne backward.] Virg. 1. Ae-
neid. Nec posse Italia Teucrotum avertere regem. Plaut. in
Amphitryone. se volo uxor colloqui. Quòd te avertisti nunc?
Cic. de Amicit. Tu velim animum parumper à me avertas, Le-
gium loqui ipsam pures. H ujus contrarium est Adverto: unde
Advertere oculos, vel mentè dicimus, pro eo quòd est, ad rem
aliquam aciem oculorum vel mentis intendere. P onitur
aliquando pro Interverto, interceptio & efficio ne res ad eum
perveqat cujus est. Cic. 3. in Ver. Is averta pecunia publica
aufugit. At paulò antè: Hic in quaestura pecuniam publi. em
Cn. Carboni Cos. datam avertit. Idem in Frumentaria: Frumet-
um avertum à Rep. abreptum ab aratoribus.

Avervis, a. um. Qui faciem à nobis avertit, tergumq; ostendit.
[אבוליו. Gal. Avervis. Ital. Avervis. Ger. Avervis. Hisp. Avervis.
Pol. Avervis. Vng. Avervis. Angl. Avervis.] Hujus contrarium, Adversus,
ciarid, qui faciem
anteriorem que corporis partem nobis objectam habet. Cic.
3. de Orat. Adversus & aversus impudicus es: hoc est, ab ante-
riore parte & à posteriore. S ic hostes adversus aggredi dicitur,
quum eos à fronte invadimus: aversos autem, quum fu-
gientes à tergo adorimur. P er metaphoram Avertium voca-
mus iratum, inimicum, contrarium & male cõspicentem. Cic. ad
Att. lib. 4: Deos aversos esse à salute populi Romani. Idem ei-
dem lib. 7: Ille aversissimo est à me animo. Virg. 4. Aen. Talia
dicentem jam dudum averta tuetur. Vbi Serv. Averta, inquit:
hoc est, irata. Nam si intueretur, quomodo averta nisi irata?
 Q Averta Venus, dicitur præposterus infandus & execrandus
coitus $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$ J. Iul. Capitol. de Clodio Albino: Mulcrius
fuit inter primos amata $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$, averta venenis semper igna-
rus, & talium persecutor.

Avervis, or, comparativus, cujus superlativus est Avervisimus a-
pud Cic. [Polon. Avervisissim. Vng. Avervisissim.] Seneca lib.
2. de ira: Illius vultus aversior visus est.

Avervis, oris, m. t. dicitur esse. Cic. 7. in Ver. Vettes ille verus,
puditor Consul, translator questuræ, aversior pecuniarum publicæ.

Avervis, oris, f. t. verbale, ut lo aversione empta, in aversione veni-
re, per aversionem vendere, per aversionem conducere, A-
versione locare: est quum res multæ simul uno pretio emun-
tur, venduntur, & locantur: Fortassis non ab avertendo dicitur,
sed ab avertendo: quasi quam omnia simul uno tempore tan-
quam per eveniculum averruntur. Hotomanius in suo Lexico.
Modest. l. Qui officii de cõtrahenda emptione & vendit.
Res in aversione empta, si non dolo venditoris facta sit, ad pe-
riculum emptoris pertinet, etiam si res assignata non sit. Vl-
pian. in l. si quis vina. de periculo & comm. rei vend. Si in aver-
sione vinum venit custodia tantum, P ostanda est.

Avervis, oris, d. p. Detestor, abominor, refugio, recuso. [אבוליו.
Gal. Avervis. Ital. Avervis. Ger. Avervis. Hisp. Avervis.
Pol. Avervis. Vng. Avervis. Angl. Avervis.] Quomodo dicitur, Avervis,
Teuinet le dos, detourner sa face, ne darquer regarder, recuser. Ital. Av-
visare, volvere il vello in altra parte. Germ. Die Augem abwenden.
ein greuel von entulen haben. Belg. A versate, verwerpen hebbe een
office. Hisp. Decellar, mal averar. Pol. A versy, slye, chcyznomam.
Vng. A versom elbe $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$ $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$, $\alpha\upsilon\epsilon\tau\epsilon$. Ang. T o turne back, to abhor-
re, to turne away the face from beholding.] Ovid. in Fall. Officio-
que levem non aversatus honorem. Colum. Nam nec rudos
avertantur capra.

Avervis, or, t. verbale, [אבוליו. Gal. Avervis. Ital. Avervis. Ger. Ein ab hñ
wasg. Ang. Avervis. Vng. Avervis. Pol. Avervis. Quomodo dicitur, Avervis,
Ego centè mibi cernere videor eorum qui aderant tantam a-
vervationem, ac tumidam verercundiam.

Avervis, oris, passive pro aversus. [Pol. Avervis. Vng. Avervis.
Hisp. Avervis. Ital. Avervis. Ger. Avervis. Hisp. Avervis.]
Aded severè & mistis animi, ut jam cõ à quinquenni nullo pro-
fus cujusquam commento ad tidendam solvi potuerit, par-
temq; ludis secularibus petulantius cachinnantè, quanquam
adhuc tener vultu notavet aversato.

Avertō, eris, dep. t. Avertor, contemno vel sperno. [Diverſimod.] Ang. To avert, to ſtaine.] à motibus & cōſuetudine hominum ducta ſignificatione. Ab iis enim quæ nobis ſunt contemptui, faciē noſtram avertimus. Boetius: Heu heu quā ſurda miſeros avertitur ante: ſpernit, de dignatur. & Aliud eſt avertor paſſivum ab Avertō: quo fit Avertus, de quo ſuprà.

Auſero, aufero, abſtuli, ablatum, act. in conſeq. ex Ab & Fero compositum, teſte Cicer. in Orat. Adimo, abripio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gal. Olio, importor Ital. Tagliare, rapere. Germ. Hymmeq. nemem Belg. Weh nimen. Hiſ. Quitar alguna caſa de lugar. Polon. Hiere odnojam. Vng. El yifim. An. To take away.] Ter. in An. Vos iſthæc iniro auferre. Cicer. 3. de Fin. Cōmentatio quōſdam, inquam, Arilloteli: eos, quos hic ſciebam eſſe, veni ut aufererē, quos legecē dum eſſem otioſa.

Abſtulit, ab Auſero præteritum eſt, ſignificatq; aſportavit, ademit, eripuit.

Abſtūlū, partic. aſportatus. Val. & Argon. - nec abſtām ſequitur, quaritve ſortem.

Auſuſo, is, pen. con. n. t. Alio fugio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gal. Senſit, ſchaper. Ital. Fugire altrone. Germ. Hymmeq. ſichet Belg. Weh nimen. Hiſ. Noyr à logat, à delogar. Pol. Vypiekam. Vng. El futok. Ang. To ſcape, to flee away.] Terat. in Hecyra: denique hercle auſugerim Potius, quāi redeam, ſi eō mihi redeundum fiet. & Invenitur aliquando accuſativo junctum, quemadmodū ſimplex Fugio. Cicer. 1. de Nat. deor. Andromeda auſugiens aſpectum moeſta parentis. & Sæpè etiam abſolute, & ſine caſu. Idem in Epistol. ad Vatinius: Dionyſius, quum multos libros ſurripuiſet, nec ſe impune latum putaret, auſugit. & Interdum cum ablativo mediante præpoſitione A, Ab, vel Ex. Livius: ſam aliquantum ſpatii ex eo loco, ubi pugnatum eſt, auſugerat.

Augēo, es, xi, auctum, act. f. Magis facio, amplifico, addo, accreſcionem facio, comulo, multiplico: [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gal. Creſcite, augetur, multiplicat. Ital. Accreſcere, ſur magiare. Germ. Weh nimen. Belg. Vermeerden, wſigende maeten Hiſpan. Accreſcat. Pol. Mozy. przyciuniam przynozam. Vn. Mozy. przyciuniam. Ang. To augment, to amplify, to make more.] & tūc ad rei tam ad perſonas referitur. & Ad perſonas, Cic. ad Attic. Auctus Antonij beneficio ſum. & Ad res. Idem in Verr. Nam lo cupreſſimi cupiſq; cenſus extenuarant, tenuiſſimi auxerant. Et ad Qu. Frat. Cæſaris in nos amorem, quibuſcunq; poterimus rebus, augetimus. & Hinc componitur Augēo & Exaugēo. & Ab augēo ſunt Aucto, as, Auctus, a, um, auctior, Auctus, us, Auctor, & Augēo, ſcia. & Augēo nonnulli ex antiquis dixerunt. Ennius: Et tabes numeros augēficabit ſuos.

Augēo, ſca. Creſco, incrementum accipio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gal. Creſcite, prendite accreſcimentum, in creſcente, deuenit plus grand & plus pro. Ital. Accreſcere, auumentare. German. Weh nimen. Belg. Toenomen wperteret wendm. Hiſp. Accreſcite. Pol. Przynozam ſy. przyciuniam. Vng. Mozy. przyciuniam. Ang. To grow: et in aar more.] Plin. lib. 11: Augēſcunt corpora dulcibus, atq; pinguibus, & potu: minuuntur ſiccis & aridit, & ſiti. Cic. in Cat. Quæ & ſucco terre, & calore Solis augēſcit, primò eſt peracida gula: deinde maturata dulceſcit.

Auctū, as, verbale, m. q. Incrementum, accreſſio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. Accreſſionem, multiplicacionem. Ital. Accreſcimento. Germ. Zunommung. Hiſ. Accreſcimiento. Pol. Przynozam, przyciuniam. Vn. Mozy. przyciuniam. An. Gowing or waxing more, inoreſing.] Liv. 4. ab Vrbe: Cujus rei præmiū ſit in civitate, eam maximis ſemper auctibus creſcere. Plin. ep. 99: Fontis mira natura: ter in die ſtatim auctibus & deminutionibus creſcit, decreſcitque. Plin. lib. 4. cap. 13: Auctu immenſo aquarum.

Auctū in plurali, Incrementa, auctus, auctus. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. lib. 20, cap. 7: Quia cæpe ſolum olcrum omnium contra Lunæ aucta, atq; damna vices minuciā, atq; augendi habeat contrarias.

Auctum, Vocabatur ſpacium circi, quod ſuper deſinitum modum victoriz adjungedatur. Feſtus.

Auctio, omis, f. t. nomen ab Augēo: Augendi actus, augmentum, auctio. Vnde etiam ponitur pro venditione qua fit per augmentum pretii: [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. Vente de biens au plus offrant & de mior enchereſſeur, ou au plus offrant: ouant. Ital. Vendita all' incanto. Germ. Ein vettanſung an con. Vndt: ſa cinet mēhr gūt dann die ander Belg. Ein hooginge. Hiſp. Almoneda à qui en da mas. Pol. Wol opnie na podazy edo przyciuniam ieden drugiero przyciuniam. Vngar. Neck edo dny: kuya vetyz. Ang. Open ſale, or public ſale of private maner goods.] quum ſit publica rerum venditio, & res trahitur plus offertenti. Luyenalis: Si conjungis auctio ſiat. Plaut. in Stich. de auctione paraſitica loquens: Nunc auctioem, inquit, facere de rectum eſt mihi. & in Stich. Erat autē duplex auctio rerum privatatum qua fiebat ſine haſta: & publicatum qua fiebat haſta in foro ſita. Nam haſta ſubſciebant ea que publice vendebant, ſicut in bello capta. Inde haſtam Cæſaris reſuſcit ſcribit Cicero, qui alibi ait: His jam vidimus ha-

ſtam in foro ponere, & bona civium voci ſubjacere præconiſ.

Auctio, pen. prod. d. p. Per auctioem vendo, auctioem facio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. Vente de biens au plus offrant, vendre à l' incant. Ital. Vendita all' incanto. Germ. Vergandien. Belg. Vetrogen, verhoogen. Hiſ. Almoneda, vender en almoneda. Pol. Prydar na vendeyz. Vng. Kuya vetyz kanyok. Ang. To ſell openly private goods.] Cic. pro Quiratio: Nævius hominem multis verbis diceret, ne auctioem.

Auctio, Tabula auctioem, instrumenta auctioem. L. i. D. de tutela rationibus.

Auctio, adject. ut Auctioaria atria, [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. An. Courtes: where ſuch open ſale is made.] in quibus auctio fiebat, & in auctioem auctioem. Cic. de lege Ag. 4: Vt in atris auctioem, potius quā in trivis, aut in compitis auctioem.

Auctio, as, ad. p. frequentativum eſt verbi Augēo auctio. Plaut. in Amph. Et ut res rationesq; veſtrorum omnium Bene expedire volitis, peregreſq; & domi Bono atq; amplo auctioem perpetuo luero. & Hujus compositum eſt Auctio. Accus. Quibus rem ſuam. & patriam noſtram quondā ad auctioem potius.

Auctio, as, frequ. ab Auctio: ut Auctioem pecunias ſuore, apud Tacit. & in Tacit.

Auctio, ni, n. f. Quod ſuper menſuram vel pondus influit adjectio, Accreſſio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. Surcroſſement, le pardeffin qui en donne auſſe plus, nombre ou ſuſſer. Ital. Accreſcimento, buon peſo, buona miſura. Germ. Ein jugat: ein jumbſte: was man einem in dem fauff darju gibt Belg. Ein toemact Hiſp. Cobro de la medida, à ſobernia. Pol. Poczty, przyciuniam, przyciuniam. Vng. Szegye. An. Surpluſage, that is over number, meaſure or weight.] Item quod ad juſtum pretium adſicitur. Plautus: Auctioem adſicito vel mille nummum plus quā poſcet.

Auctio, in t. nomen verbale ab Augēo, Qui augentis ſeminiū eſt Auctio. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque. Gall. Qui donne accreſſionem. Ital. Accreſſione. Germ. Ein mehrer. Belg. Ein vetterer Hiſp. Creſcedor. Pol. Rozmnozajz, wznowozajz. Vng. Szegye. An. That augmenteth or increaſeth.] & Autor verò que Greci αυτωρ & αυτωρ dicunt ſine c, ſcribendum nonnulli putant, quod ſit à Greco αυτωρ, qui fallunt. Nam & Pierius probat eſſe ab Augēo, & apud Feſtum Caruſium, Item in antiquis lapidibus ſcribitur cum c. [Gall. Autor, ſuſſentor, autor. Ital. Autore. Hiſ. Autor, que da autoridad à alguna coſa. Vng. Szegye, meſter.] Cic. 2. Offic. Apud Homerum optimum auctorem nulla talis eſt de Viſſe ſuſceptio. Legitur & in ſecundo genere Ovid. lib. 4. Faſt. Optima tu proprii nominis aucto em. Figurataq; per obliquos, ſicut alia verbalia in or deſinitia, neutris adjungitur. Virg. li. 10: Italiam petitiſ fatiſ auctoibus, eſto. Eſt autem Autor, quaſi operis factor. Vnde Poëtæ, cæteri q; operum conditores dicuntur auctores. Vaſſa lib. 4. cap. 32, & li. 5. cap. 20: Neque ſolum quis opus ſi quod facit, ſed qui princeps eſt, & primus jubet ut aliquid ſiat, aut induitor, perſuaſor, Autor vocatur: cui ſi quis populum ad bella concitavit, vel qui concordiam perſuaſit, belli vel concordia aucto ſunt. Cicero lib. 1. Offic. Atq; hujus deſinitionis ipſe Poſthumus qui dedebatur, ſuaſor, & aucto ſunt: quaſi dixiſſet, ſuaſor & perſuaſor. & Aucto etiam ſignificat promiſſorem, ut apud Liv. lib. 2: Auctores ſamvis turamiſi majeſtatem Romani nominis ſortē. & Item primū propugnator ſive deſenſorem, aut vindicem. Idem, ſed ut inventor legis Volero, ſic Lectorius collega ejus aucto tūc recentior, tūc aucto erat. ſic eum, cui quaſi fidem habet. Idem Agiturus deinde conſilii ex omni parte aſſentiendo multis auctoibus trepidaverat. & Item primū denuntiatorem. Idem: ſiſdem auctoibus cogitum eſt Arquon, Volſepq; ſumma vi bellum apparare. & Similiter approbatores. Idē lib. 1: Multiq; erant, qui mollius conſulium diceret, quōd legum ab eis latatum patres auctores fuiſſent. & Item in quo eſt ius, poteſtas, dignitas, nec ab alio pendet, poteſtati Aucto: quo Auctoitas, auctoitas eſt appellata. Vnde illud apud Livium: Decretum, ut quum populus regem juſſiſſet, id ſic ratum eſſet, ſi patres auctores fierent: hoc eſt, ſi auctoitate ſuam interponerent, & ratum haberent. & Auctores ſententia ſunt, quorum ſententiam ſequimur. & Auctores populi, in quorum adminiſtratione res ejus ſunt. Paulus ſine conſultu: Etiam ſi non interogatus tutor, aucto ſuit, valet auctoitas ejus: quum ſe probare dicit quod agitur: id eſt, auctorem fieri. & Aucto item ſi dicitur, à quo quis auctoitate, id eſt, ius domini in rem quampiam accipit. Cic. Verr. 7: Tam illi intellexerunt, ſed id quod à malo auctore emiſſent, diuina obtinere non poſſe: id eſt, ab eo qui vendendi auctoitate nullam habebat. Idem pro Cæcin. P. Cæſennius aucto ſondi. & Indo aucto ſecundum ſicinus ſidejuſſor qui à venditore datur ob e- vidiōem Hotontanus.

Auctio, ſca, Aucto, Auctoem, Auctoem, Auctoem. Vnde auctoitas. Auctio, pen. con. adjectivum, Quod auget, quōdve momentum aliquod adſert ad incrementum. [אָפּוּר] hebr. אָפּוּר אָפּוּר, à quoque.

Augurium, Gal. Qui facit cruce, qui domo creffante. Ital. *Augurio*. Germ. Das zu der mehrung dicitur das größer macht. Hiss. El que ex accionemiento. Pol. *Primum augurium*. Vn. *Augurium*. Ang. That augurment, that growth increafe. Lucr. lib. 2. Nec potro rrum genitales auctiuiq; Motus, perpetuo possunt feruare creata.

Augurium, obionu genus quod ex immolata hostia defidum in iecore imponendo agendi causa. Varr. lib. 4. de ling. Lat. Memit & Arnobius lib. 7.

Augurium, idem quod auguro. Cic. in Lat. Sed viendi est hinc opimus, cum integra mente, ceterisq; sensibus, opus ipsa suum quae augmetur natura dissoluit. Coagmentor, vide infra in coagmento.

Augurium, augurii. Interpretis auguriorum, qui ex volatu, pastu, cantu avium futura dirinat. [*Augurium*] *Augurium*. Gal. *Augurium*. Germ. Das zu der mehrung dicitur das größer macht. Hiss. El que ex accionemiento. Pol. *Primum augurium*. Vn. *Augurium*. Ang. That augurment, that growth increafe. Lucr. lib. 2. Nec potro rrum genitales auctiuiq; Motus, perpetuo possunt feruare creata.

Augurium, idem quod auguro. Cic. in Lat. Sed viendi est hinc opimus, cum integra mente, ceterisq; sensibus, opus ipsa suum quae augmetur natura dissoluit. Coagmentor, vide infra in coagmento.

Augurium, augurii. Interpretis auguriorum, qui ex volatu, pastu, cantu avium futura dirinat. [*Augurium*] *Augurium*. Gal. *Augurium*. Germ. Das zu der mehrung dicitur das größer macht. Hiss. El que ex accionemiento. Pol. *Primum augurium*. Vn. *Augurium*. Ang. That augurment, that growth increafe. Lucr. lib. 2. Nec potro rrum genitales auctiuiq; Motus, perpetuo possunt feruare creata.

Beiffagen aus der Vögeln fliegen / schreyen / vnd dergleichen. Hiss. *Adenmar por agueru*. Pol. *Pewokniepiastego*. *spem-aria*, albo *latania*. Vng. *idondibik*. Ang. To tell by diuination what shall happen, to gosse.] Quamquam etiam lauius accipitur pro quouis modo conicio. Regit autem vel accusativum. Cic. de Diuinat. 1. Calchas ex passerum numero belli Trojani annos auguratus est. Vel ablativum. Idem ad Atticum: Etenim quantum conjectura auguramur. Item cum praepositione De. Idem in Bruto: Sed quid de illo augurer, lubet dicere. Et cum Ex. Idem Cecinna: Non igitur ex alitis volatu, nec ex cantu sinistro officinis, nec e tripudiis solisimis, aut somnis tibi auguro.

Auguro, as, Auguro. [*Auguro*] *Auguro*. Germ. *lofen* / *ermas* / *tänffige* / *weiffagen*. Virg. li. 9. & liquid veri mēs augurā opto. Hinc Inauguro, & exauguro, cōposita contraria significationis. Nō inaugurare est per augurium consecrare. Exaugurare autem, quod inauguratum erat, contraria augurio profanare. Cic. de Antonio Caesaris Flamini: Quid igitur cellas? cur non inaugurare? sume dicitur, qui te inauguraret. Liv. 1. ab Urb. Et ut libera a ceteris religionibus area esset, tota Iovis templique ejus, quod inaedificaretur, exaugurate fana, facellaque flauit.

Augurio, adverbium, *augurio*. Per augurium sicut Auspicatio, per auspicium. Liv. 1. Decad. lib. 1. Aticus Nama, sicut Romulus augurato in urbe condenda regnū adeptus est, de se quoque deos consuli iussit.

Augurium, us, s. cetera, vel dignitas auguris. [*Augurium*] *Augurium*. Germ. *lofen* / *ermas* / *tänffige* / *weiffagen*. Virg. li. 9. & liquid veri mēs augurā opto. Hinc Inauguro, & exauguro, cōposita contraria significationis. Nō inaugurare est per augurium consecrare. Exaugurare autem, quod inauguratum erat, contraria augurio profanare. Cic. de Antonio Caesaris Flamini: Quid igitur cellas? cur non inaugurare? sume dicitur, qui te inauguraret. Liv. 1. ab Urb. Et ut libera a ceteris religionibus area esset, tota Iovis templique ejus, quod inaedificaretur, exaugurate fana, facellaque flauit.

mea velle, appetitum. Gal. Cunnitum, desiderium, cupido. Ital. Avidi-
ing ardo, desiderio. Germ. Dignia Belg. Begierde. Hisp. Codicio-
fo y amante. Polon. Chymy. Vng. Kevino. Angl. Covetous, de-
sireous, greedie. Terent. in Heaut. Sed habet patrem quendam
avidum, miserum atq; avidum. Plin. lib. 12. cap. 1. Vt est natura
hominum nativitate avida.

Aviditas, atis, Cupiditatis desiderium. [TINT] ita vult. appeti-
tia Gal. Cunnitum, de sic affere et ardere, avidite. Ital. Ardente ap-
petito et desiderio. Ger. Dignit Begierde. Hispan. Codicia y a-
varicia. Polon. Chymy. Vng. Kevino. Ang. Covetousness,
greediness. Cic. de Senect. Habeo que senectuti magnam gra-
tiam, quae mihi sermonis aviditatem auxilii, porionis & cibi su-
stulit. Idem 3. de Finib. Erat enim, ut scis, in eo inexhausta avi-
ditas legendi, nec satiari poterat.

Avidus, adverbium, Cupide [TINT] ita vult. Gall.
Ardement, apprenant de grande avidite. Ital. Avilamente, feramete
Ger. Begierde. Hisp. Codiciosamente. Pol. Chymy. Vng. Mo-
huo. Ang. Covetously, greedily. Cic. de Senect. Gracae lite-
ras senex didici, quas quidem sic avidè accipui, quasi dur-
tissimam firmam explere cupiens. De hoc etiam in dictione
AVARYS.

Avilla, quasi ovilla, Agnus recentis partus, Festus.

Avia, s. Volucris omnis, quae ova parit, & pennis decorata
est. [TINT] ita vult. Gall. Oiseau. Ital. Uccello, uccello. Germ. Eß
Vogel. Hisp. Ave que pone y saca huevos. Pol. Ptak. Vng. Madar.
Angl. A fowle, a bird, a great bird, a henne goose. Ita dicta (ut
quibusdam videtur) ab aviis, hoc est, locis secretionibus, qui-
bus aves maxime delectantur. Autor ad Herenn. lib. 1. Avium
dulcedo ducit ad avium. Volucres autem vultu dicuntur, quae-
cumque volare possunt. Unde aper, vespa, musca, & papilio-
nes, volucres quidem sunt, non tamen aves. Vespertilio quo-
que a quibusdam inter aves non numeratur, eo quod pennas
non sit, sed pennarum loco alas habeat membranaceas,
& quatuor pedes contra avium naturam: quod fit ut media
quandam species inter avem, & murem esse videatur: tamen si
Valla ab avium genere cum non excludat. Alba avis, & de
eius proverbialiter à M. Tullio in epist. Famil. li. 7. dicitur pro
te nova atque auspicata. Quadrabit & in rem admodum iu-
ram & insolitam, quod aves per paucos sint hoc colore. Boni
aut malis avibus dicimus, quum rem feliciter aut secus ce-
dere significamus. Ab augurum observatione sumptum. A-
vis ex avibus, sicut in rebus, proverbii forma dicitur est An-
tistophani per ironiam vir nobilis, quasi bonus ex bonis pro-
gnatus. Musarum aves, sicut in rebus, non absque prover-
bii specie Theocritus in Thalyia appellat Poetas, quod Lu-
scianum in morem assidue canam tua poemata, & Meliores
nancisci aves. Avianus, sicut in rebus, dicitur, quibus post res
adversas succedunt prospera. Nisi si qua vidit avis, vultu
sua ne videret. Hyperbole proverbialis, de re vehementer oc-
cultra. Antistoph. in Avib. Ovid. sic vultu vultu vultu vultu
ad vultu est. Nemo mecum vidit thesaurum, nisi forsitan si qua
avis usquam. Vide Suidam. De Avium canis diversis tem-
poribus, tum & qualitate, lege Apul. lib. 1. Florid. ubi de pita-
co differere incipit. Praeterea aves rectius dici animal ter-
restre quam aërium, idem Apul. ostendit in suo. de Deo Socrati-
ta, libello circa medium. Ave, sicut capere: Plautus in Asi-
naria: Hoc uno excepto, quod non crete, sed retribus aves ca-
piuntur. Vide Bud. Miscellaneorū li. 1. ca. 28. Nostrates, inquit,
rustici cum nive tecta est humus, ab ea vacuas areolas quaedam
concinant, in quibus superjecta crata, ordium effundunt, va-
riaque semina ad insecandas aves spargunt. Ex vetō sub ea de-
super incumbente pascentes, sicut qui machinam suspendit,
clam lavato, omnes facie opprimuntur.

Avicula, diminutivum avia avis. [TINT] ita vult. Gall. Oiseau, petit
oiseau, poulin. Ital. Uccellino, uccellino. Germ. Ein Vogel, ein
Auegell, a pinguino ano. Polon. Ptaszek. Vng. Madar ka. Ang.
A little bird. Gellius lib. 11. Avicula est parva, nomen est Calli-
ta, nidulaturq; in segetibus.

Aviarius, aviarii, Locus ubi aves domi nutriuntur, vel quo a-
ves includunt. [TINT] ita vult. Gall. Voliere, lieu où on nourrit oiseaux, sa-
ra, mure. Ital. Luogo de tenere uccelli et volatili. Ger. Ein Vogelstich.
Hisp. Lugar, donde se crían aves. Pol. Klatka ptaska, kociąg ptaki.
Vng. Kevino, madar tarti hely. Ang. A cage. Cic. Q. frat. lib. 31.
Nihil si restabat praeter balnearia, & ambulatorem, & avia-
rium. Colum. lib. 8. c. 1. Quae nos similiter appellamus apum
cubilia aviaria, vel nantium volucrum, quae flagris piscinisque
terantur, aviaria vel etiam pecudum sylvestrium, quae memo-
ribus clausis custodiuntur, aviaria. Aviaria quoque, à Virgilio
dicuntur loca nemorosa, & secreta, quae avibus abundant.
Sic enim habet 2. Georg. Sanguineis que incolunt, rubent aviaria
baccis. Vbi Servius: Aviaria secreta nemorum, quae aves
frequerant.

Aviarius, m. l. Qui curam avium gerit. [TINT] ita vult. Gall. Oise-
lier, qui pousse les oiseaux en voliere en cage. Ital. Colui che tiene cura

de uccelli. Germ. Der die Vögel verpflegt, der mit Vögeln ver-
dient. El que cria y guarda aves en ano. Pol. Ptakopiecznik. Vn-
gar. Azok az madarakkal bánk. Ang. He that hath the care of
birds, a poulter. Colum. libro 9. de Gallinis: Sic tamen ut illa-
stria sint loca, quo commodius habet aviarius. Dicitur de
Avicularius.

Avius, a, um, Quod longius distat à via, aut quod est sine via.
[TINT] ita vult. Gall. Sans chemin ne voye, effaré. Ital. Senza via, senza
disuato. German. Obis weg, wegweisam. Hisp. Desviado.
Pol. Bez drogi, daleko y dregy. Vng. Venti kint valo. Ang. Without
a way. Vng. lib. 2. Georg. Avium resonant avibus virgulta
canoris. Salust. in lugurt. Ipse nocturnis, avium innotibus igno-
ratus repente Romanos palantes aggreditur. Lucr. Avium Pre-
tidium peragro loca, nullius ante Tris solo. Idem Avium à ve-
ra longè ratione vagans.

Aula, sive Olla, arborum vitium quomodo contrahant, vide
Theophrast. lib. 4. cap. 19.

Aula, s. p. Atrium, regia, Progre est principum domus ventis
perflantis, ut annotavit Athenicus. [TINT] ita vult. Gall. Cour de pa-
lais, cour de prince. Ger. Ein Hof, ein Hof. Hisp. Palacio de los
grandes. Pol. Sala, dwór królewski, Vng. Udvar palota. Ang. A
hall, a prince's house, or palace, a court. Vide apud Homeri lo-
ca subdialia hoc nomine intelliguntur. Verum quoniam prin-
cipum gdes habere solent amplissima hypaethra, factum est ut
aula pro regia ponatur. Seneca: Notissima vox est eius, qui in
cultu regum consueverat, quum quidam illum interrogaret,
quomodo rarissimam rem in aula consequutus esset, senectute-
tem: Injunias (inquit) accipiendo, & gratias sèpe agendo. An-
tiqui Aulas dicebant, quas nos Ollas: id est, vasa sigulioa, quib-
us cibaria coquantur. Plautus in Amphitryone. Optimo iu-
re infringatur aula cineris in caput. Hujus diminutivum est
Aulula, à qua Plauti comedia Aulularia vocata est: hoc est,
Parva olla. A quo rursus sic aliud diminutivum Aulilla, et
est autor Festus.

Auliculus, ca, cum, denominativum. Quod ad aulam pertinet.
[TINT] ita vult. Gall. De cour, de sale. Ital. Di corte. Germ. Hof-
stich, was in dem Hof gehet. Hisp. Cosa de palacio de grandis. Pol.
Dwórski. Vng. Udvari. Ang. Courtly, a courtier. Ita, Aulicus ap-
paratus. Et Aulicus, substantivum, Qui aulae secretarius est, ali-
quid. Suet. in Nerone: Nam foris accidit, ut in publica laete
Alexandrina navis nuntiaretur, pulverem iustatoribus aulicis
advexisse.

Aulicum, aulici, n. l. vel quod magis in usu est) Aulici, oris,
pluraliter, sicut in rebus, sunt vela picturata, & vesticolori
textura spectabilia, quae à Graecis aulicis vocantur, & aulicis
nominantur, quibus in splendido aliquo apparatu pa-
rietes obtenduntur. [TINT] ita vult. Gall. Tapis, tapisserie. Ital. Pannu d'arredo,
tappeti. Germ. Tapete, sicut in rebus, dicitur. Belg. Tapete-
ren. Hisp. Manta de pared con figura. Pol. Kobercy, obłoga. Vng.
Kárpit, Ang. Tapistry, arca, hangings of houses. De Aulica,
ab aula Attali Aiae regis, in qua primum inventa sunt. Vide
etiam Attalica aula vocantur. Propertius: Nobilis aulicis
porticus Attalica. Belluata tapetia, sicut in rebus, dixit Plautus à
textura belluarum, quae in aulis inveniuntur. Singularem nu-
merum legitur apud Cicero in Oratione pro Calpurnio De-
inde scabella concrepant, aulicum tollitur. Legitur & Aul-
ica foeminino genere apud Q. Curtium: Nec quicquam (in-
quit) eorum quae invicem iactata erant, Resignabat, quum
post aulicam, qua lectos obduxerat, staret.

Aulicus, pen. prod. Tibicen, Aulicus. [TINT] ita vult. Gall.
Chautre ou joueur de flüte, musicien. Ital. suonatore di piffano, can-
tore. Germ. Ein piffler, ein Schmeier. Hisp. Tancor de flüte,
Polon. Trębacz, piffnik. Vng. Trombita. Ang. A fluter, a pi-
per, a winded. Cicero pro Muræna: Post quum id allegari non
potuissent, illuc potissimum sunt delapsi, ut aiunt in Graecis
amicibus, eos aulicis esse, qui citharæ di sien potuerint: sic
nonnullos videmus, qui oratores evadere non potuerunt, eos
ad iura studii devenire. Hinc locus factus proverbio: Aulic-
us sit, qui citharæ dus esse non possit. Fuit & Aulicus co-
gnomen Ptolemaei patris Cleopatrae, qui praeter reliquum vi-
te molitum etiam choraulam exercuit: unde & nomen na-
tus est. Hic ab Alexandriis regno exadus ad Pompeium
confugit à quo Senatus commendatus est, & à Gabinio in se-
gnum redactus, Autor Strabo lib. 17.

Aulicus, ca, cum, pen. corr. aulicus. Hoc est, tibia idoneus:
ut Aulicus calamus. Plin. lib. 16. cap. 16. Orchomenus est eo
tino foramine pervius, quem Aulicum vocant.

Aulicus, pen. prod. aulicus, pen. corr. s. l. [TINT] ita vult. Ger. Ein
piffler oder Schmeier. Ang. A woman winded. Mulier ti-
bicina est nam aulicæ tibia est.

Aulicus, n. l. Antiqui dicebant, quae in aulis hoc est, ollis
coquantur. Unde Aulicoqua extra dicuntur, in ollis clisa. Au-
tor Festus. [TINT] ita vult. German. In Hofen geseht.]

Aulicus.

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt... Cic. pro Murona...

Aulon... ut scribit Hieronymus... canulae aut cordule sunt... que in organo resonant...

Avoco... ar. pen. cor. act. p. Alid voco... adstraho... averto... Ger. Was...

Avocant... ei quod Serviana ei potest homo avocari... Avocantem... n. f. [av]...

Avolo... pen. corr. Alid volo... live aliud subitid discedo... Gal. Sen voler...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

Auris... Ger. Ein Ohre... Pol. Sierma... Vng. Szem... Ang. A milt...

dientes aliquid delectabile, laborem pedum non sentimus... tanquam aures non vehant...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Ad Deorum aures pervenit... Lucianus in Dialogo meretricis... Ad Deorum aures pervenit...

Aurum, Vng. *twile*. An. *That hath great care, that hathereth well.* Vng. 3. *Acu. Aurum* sequi lepores. & Aurum ne dicitur qui bene audit. Horat. li. 1. Car. Doctus auritas fidib. canoris Duce quereus. & Aurum populus, apud Plau. in Alin. aures in Aurichalcum Vide ORICHALCUM tentas habens.

Auriga, pen. prod. & gen. communis, secundum Priscianum, Quod vel quæ curram regit. [D] *aurigab. l. 10. Gal. Charit. ut ruder. Ital. Carration. Ger. Ein Karreton. Submann. Bel. Ein Boer. Wagema. Hisp. Carro ero, & el que rige el carro. Pol. Ion. Ferma. *maica. Vng. Kofsi. sekore. Ang. A cart. a wayne man.* Quæ vox ab aurea agendis dicta videtur: sunt autem auræ (ut supra ex Felto docuimus) loræ quædam, quæ circa equi jugalis aures religantur. Virgil. 12. *Aeneid.* Circumstant propere auge. mambusque læcessunt Pectora plausa cavis.*

Aurigo, as. Curram rego. [D] *aurig. Gal. Charit. minor ex gauer. ut dicitur. Ital. Menar. & guidare le carria. Germ. Karren. Wag. sicut. Hisp. Regir el carro. Pol. Pomoj. Vng. Kofsi. sekore. Ang. Te dicitur a cart.* Suet. in Calig. Nec ulli nisi ex Scaotario ordine aurigantibus. Idem in Nerone. Mox & ipse aurigare, atque etiam spectari sepius voluit.

Aurigo, as. d. p. Modestor. rego. *l. 10. Varro Modio: Natura aurigatus, non necessitudo. Ex Nonio.*

Aurigo, as. onis, fr. verbale. [D] *aurig. Gal. Charit. de charitate. Ital. L'officio di menar carro. Ger. Du Wagenführer. Vng. Kofsi. An. Drivine of a cart.* Gell. lib. 7. cap. 8: Quibus verbis delphini amantis & pueri non abhorrentis, consuetudines, iustas, gestiones, aurigationes refert.

Aurigo, as. [D] *aurigab. n. 10. Gal. Charit. Ital. Carration. Germ. Ein Karre. Hisp. Carrero. Pol. Karownik. Vng. Kofsi. An. A cart. a wayne man.* Videtur usurpata à Suet. in Nerone. cap. 3. pro eo qui curam habet instruendi aurigas in spectaculis. Perfidia vero, inquit, tantæ, ut non modò argenteos pretiis tenem coemptarum, sed & in Pratura intercede palmarum aurigarios fraudarent.

Aurigo, givis, pen. prod. fr. Morbus regius: à colore auri, quæ bilis per totum corpus diffusa representat. [D] *aurig. Gal. Mala. die quæ in appelle jaunisse. Ital. Ictericia, morbo regis, di color d'oro. Ger. Gelbfucht. Hispan. La ictericia, dolencia de los ojos.* & Hinc Auriginosus, *ictericus* dicitur, qui eo morbo laborat.

Auripigmentum, n. s. f. [D] *auripig. Gal. Orpin. arsenic. Ital. Orpimento. Germ. Dymant. arstent. Hisp. Orpimento. Pol. Arsenicum. Vng. Arany glet. Ang. Arsenick, colour called Orpin.* Genus est coloris quod in Syria invenitur in summa tellure, auri splendore, sed fragile, lapidum specularium similitudine. Vide Plin. lib. 33. cap. 4. Duo autem sunt auripigmenti genera, quæ vide supra in dictione ARSENICVM.

Aurora, x. pen. prod. sp. Prima diei lux, qua sub Solis adventum aer illustratur. [D] *aurora. Gal. L'aube du jour, le point du jour. Ital. L'aurora. Ger. Die Morgensterne die ist so es anfangt tag werden. Bel. Dem Tagrat. Hisp. El alba que antecede el dia. Pol. L'atryka. Vng. Haynal. An. Daybreak, the morning.* Item tempus ipsum: hoc est prima pars diei, qua lux quædam dubia in Oriente cernitur adveniente Sole. *Varro 6. Ling. Lat. Aurora dicitur ante Solis ortum ab eo quod ab igne Solis auro aer aurefcit. & Poeta fingunt Auroram deam esse Tithoni conjugem & matrem Memnonis, quæ quod matrem habeat senem, relicto ejus cubili, ortum Solis antevenit.*

Aurum, n. s. f. [D] *aurum. Gal. Or. Ital. & Hisp. Oro. Ger. Gold. Belg. Gout. Pol. Zloto. Vng. Arany. An. Gold.* Preciosissimum omnium metallorum, ab auro: hoc est, à splendore ita appellatum: aut certe à Græco *αυρος*, quod divitem & potentem significat. Plin. lib. 33. cap. 2. Vnâ possit è vita in totum abdicari aurum, si cæca fames, ut celeberrimi auctores prodidit, proculsum convitiis ab optimis quibusq., & ad perniciem vitæ repertum. & Falluntur autem q. deducunt hanc vocem à Græco *αυρος*, quod divite significet, quæ Græcis ea vox sit incognita, sed ejus loco est *αυρος*, quæ voce mollis & delicatus homo significatur. & Auri factum, *αυρος* dicitur, quod artificia manu aliquem in usum est laboratum. *Vlpian. l. Q. M. v. ff. de auro & argent. leg. Cui aurum vel argentum factum legatum est, si factum vel collisum fuerit, ad continetur. Ser. v. enim existimatur, aurum vel argentum factum id videri, quo comode uni possimus. & Huic opponitur aurum infectum: hoc est, rude & non laboratum. Vng. 10. *Aeneid.* sunt aut pondera facta. Infectum, mihi. & Auri signatum, est pecunia ex auro cusa. *Vlpian.* Si aut aurum vel argentum signatum legatum est, id paterfamilias videtur testamento legasse, quod aliqua forma est expressum. & in eadem etiam significatione legitur auri absolute & sine ulla adjectione positum. *Plaut. in Aulul. Effodio aulam auri plenam. & Ponitur item aurum pro ornamentis muliebribus, ex auro confectis. Terent. in Eunucho. Interea aurum tibi etiam mulier detur, dat mihi ut auferam. & Aurum coronatum, quod Imperatori triumphatori in coronâ decet.**

nebatur. Triumphalis enim cotons, quæ antiquitus incorruptis adhuc Romanorum moribus ex lauro fiebat, postea ex auro fieri cepit. & Aurum igni probatum, *l. 10. Gal. Charit. dicitur in ejus fides rebus aduersis explorata spectataq. est. Vt utur hac similitudine M. Tall. in Epist. Famil. Prodarur ite in Nemeis hymno 4. pluresq. alii probatissimi aures. & Auro habet sappaetum solû, proverb. figura dixit Plaut. in Bacch. de prædite, cui tanta suppetat auri vis, ut pedib. calcet.*

Auratus, a. um. Quod in supercilio habet aurum. [D] *auratus. Gal. Doré. Ital. Dorato. Indarato. Ger. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* Cic. post reditum in senat. Lentuli beneficium excellenti atq. divino non solum reducti sumus in patriam, sicut nonnulli clarissimi viri, sed equi insignibus, & signo auro repositati. Suet. in Ner. Piscatus est reti aurato, purpura coccoque funibus nexis. Adulvè tamen auream domum, & auream portam dicimus pro aurata. *Milites aurati. Liv. 9. Tunicæ auratis militibus verticicolores.*

Auramentum, n. s. f. Videtur instrumentum esse effodiendo, aut purgando auro accommodatum. *Plin. lib. 33. cap. 37 Hispania singiles vocat auri parvulas massas, quod super omnia in massa auramento capitur, quod cetera in metallis repetita igni perficiantur.*

Aurarius, a. um, adjectivum: [D] *aurarius. Gal. Doré. Ital. Dorato. Ger. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* Cic. post reditum in senat. Auraria metalla. *Plin. lib. 37. cap. 12. Aurarium negotium, Plaut. in Bacchid. Auraria fodina, ubi foditur aurum: quæ & Aurifodina dicitur. [D] *aurifodina. Gal. Miniere en mine d'or. Ital. Miniera da cavare oro. Germ. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.**

Aurarius, m. s. f. Aurifices, qui aliquid ex auro conficiunt, aut insu rant. [D] *aurarius. Gal. Dorato. Ital. Dorato. Germ. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* Aurarii etiam fautores dicuntur, teste Servio, à nomine Aura, quod nonnum quam pro favore accipitur.

Auræus, substantivum, Nummus est ex auro cufus. [D] *auræus. Gal. Doré. Ital. Dorato. Germ. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* Plin. lib. 33. cap. 10. collumane tabule pretium accepit, aureos mensura, non numero. Aureus autem valet viginti quinque denarios, sive eorum sexcentos nummos, quum denarius quatuor esset sestertium. Vide *Notomanum* in suo Lex. & Antonium Aug. lib. 2. cap. 9.

Auræus, a. um, Quod ex auro est confectum. [D] *auræus. Gal. Doré. Ital. Dorato. Ger. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* Plin. lib. 33. cap. 10. collumane tabule pretium accepit, aureos mensura, non numero. Aureus autem valet viginti quinque denarios, sive eorum sexcentos nummos, quum denarius quatuor esset sestertium. Vide *Notomanum* in suo Lex. & Antonium Aug. lib. 2. cap. 9.

Auræus, a. um, diminutivum ab adjectivo *Aureus*, Aureolus collis, auri color referens. *Varro 3. de Re rust. cap. 9. Aureolus libellus. Cic. 4. Acad. emic. Malam aur colum, Catullo.*

Auræus, substantivum, diminutivum ab auro nummo. *Martial. lib. 3. Qui crepat aureolos, forsitan unus erit. Idem lib. 10. Aureolos ultro quatuor ipse petit.*

Auræus, adject. [D] *auræus. Gal. Doré. Ital. Dorato. Ger. Besetzt. Vng. dit. Hisp. Dorado. Par parte de furra. Pol. Pof. ornat. Sycyli. Vng. Arany, aranyas. Ang. Gold. m. gold.* ut *Auræus arena. Lampridius in Heliogab. Scobæ auri porticum stravit & argenti, dolens quod non posset & electri. Idq. frequenter quæcunq. fecit iter pedibus usque ad equum, vel carpatum, ut sit hodie in auro arena.*

Auræus, scis. *αυρος*, *αυρος*. *Varro de Ling. L. Auroram splendorem Solis excullimant, seu maximum splendorem, eod quod ab igne Solis aut auro aer auferent.*

Aurichalcum, c. p. s. f. ex aere & auro, sive quod colore habeat aurum, inquit *Fell. Vide Onichalcum.* Sed aurichalcum nunquam fuisse in rerum natura, & Aristotelis & Helychii auroitate probatur: hujus verba sunt hæc: *Ο χρυσαλλος, τὸ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ αἰθέρος*

Aurum, penultima correpta. Qui aureos crines, seu aurea comam habet. [Gall. Qui a lei cheaux jaunes, comme font les dieux d'or. Italicè, *Aurea*. Germ. Das gulten Haar hat er. Hispanice, *Lo que tiene cabelladura de oro*. Pol. *Złoty włosy ma*. Vngar. *Arany haja*. Ang. *Which hath locks of the colour of gold*. Juno de Phœbus vocata est auricomus. Bætaurus auricomus. Sil. lib. 3.

Aurifer, a. um. Quod fert aurum. [Gall. *Pottant or*. Ital. *Che produce oro*. Ger. *Das gold tragt*. Hispan. *Cosa que tiene el oro*. Pol. *Złoty*. Vn. *Arany tero*. Ang. *Which beareth or beareth gold*.] Vnde aurifera flumina dicuntur, Tagus in Hispania, Padus in Italia, Hebrus in Thracia, Pactolus in Asia, Ganges in India. Aurifera arbor, Cic. 2. Tusc. Auriferum nemus. Plin. lib. 3. cap. 1. Aurifera terra, Martial. lib. 10.

Aurifex, h. i. m. t. Faber aurarius, qui aut laborandi artifex est. [Gall. *Orfèvre*. Ital. *Orefice*. Ger. *Goldarbeiter*. Hispan. *Orotero*. Pol. *Złoty*. Vn. *Arany tero*. Ang. *Goldsmith*.] Cic. 1. Orat. Ad ea probanda que non aurificis statera, sed quadam populari turba examinantur. Plin. Velut aurificum arte alteras inter folia candidantibus margaritis. (officina.)

Auriferus, p. a. prod. [An. *Auriferus*.] pro aurificis.

Auriferus, Qui furatur aurum. [Gall. *Orfèvre voleur*. Ang. *Which steals gold*.] Plaut. Et mihi hic aurifer est.

Auriger, a. um. adject. ut auriger taurus. Cic. 2. de Divin. Aurigenis divini placantes numina tauris. Arboi aurigeni, Valerius 1. Argonaut.

Aurigo, [Pol. *Złoty*. Ang. *The tawdry*.] Scribonio Largo, stellas sive bellis fustione coloris aurei, *aurigo*: Hippoc. *aurigo* est morbus regni Horatio, & arquatus Celso lib. 3. cap. 24. [Gall. *Aurigo*. Ital. *Trabeca di sole*. Vng. *Szárnyas*.] Est morbo qui laborat *aurigo*, laceris, Horat. Auriginolis morbus ipse etiam bilis fustio à Plin. vocatur.

Auriferus, p. a. prod. Qui aurum legitur est furatur. [Gall. *Orfèvre voleur*.]

Auro, a. [Gall. *Or*. Polon. *Złoty*. Vngar. *Arany*.] Aurum superpono, à quo Desuro, & Inauro: inde *aurum*, *auratum*, *deauratum*.

Auriferus, p. a. prod. [Pol. *Złoty*. Vng. *Arany*.] dixerunt veteres pro vermiculo piloso, qui solet in fronte nasci cum multis pilibus, teste Var. l. 6. de Ling. Lat. Sed vide ibi Scalig.

Auriferus, Veteres pro osculari dicebant. Et ab osculo: hoc est, parvo ore deducitur, quod auriferum dicebant. Festus.

Auriferus, n. p. cum accusativo significat Audio & diligenter accendo. [Gall. *Aurifer*. Ital. *Aurifer*.] Hinc illud Catonianum: Auriferus enim non auriferus, tanquam pharmacopolam. Auriferus & perpende, ex Homero. Conveniet quod significat nos aliquid dicturos quod ad rem pertinere, quodque tam ac certum futurum sit. Aliquando obediō, sed cum dicitur, *auriferus*. Terent. in Andr. Pamphilum ne adjutur, an auriferum feni. Item Aspicio, cerno. Afran. Privigno (ut dicit Nonius) Ludos hinc auriferum procul. Hinc Auriferus, *auriferus*, & Auriferus, *auriferus*, verbalia.

Auriferus, a. um. auri, ponitur pro Audiam, audeas, audeat, *auriferus*. Liv. in Proemio lib. 1. ab Vrbe: Nec si sciam, dicere auri. Vng. 1. Georg. Aurifer vel tenui vitem committere sulco.

Auriferus, a. um. auri, ponitur pro tunc, pro tempore, pro tempore accipiuntur. Maro: Hoc ubi pro meritis & talibus imperator auri.

Auriferus, com. t. Proprie dicitur qui ex avium volatu, can- tu, seu passu futura divinat, quem & Augurem appellari, saprà est. [Gall. *Aurifer*. Ital. *Aurifer*.] Hinc illud Catonianum: Auriferus enim non auriferus, tanquam pharmacopolam. Auriferus & perpende, ex Homero. Conveniet quod significat nos aliquid dicturos quod ad rem pertinere, quodque tam ac certum futurum sit. Aliquando obediō, sed cum dicitur, *auriferus*. Terent. in Andr. Pamphilum ne adjutur, an auriferum feni. Item Aspicio, cerno. Afran. Privigno (ut dicit Nonius) Ludos hinc auriferum procul. Hinc Auriferus, *auriferus*, & Auriferus, *auriferus*, verbalia.

Auriferus, a. um. adject. ut auriger taurus. Cic. 2. de Divin. Aurigenis divini placantes numina tauris. Arboi aurigeni, Valerius 1. Argonaut.

Aurigo, [Pol. *Złoty*. Ang. *The tawdry*.] Scribonio Largo, stellas sive bellis fustione coloris aurei, *aurigo*: Hippoc. *aurigo* est morbus regni Horatio, & arquatus Celso lib. 3. cap. 24. [Gall. *Aurigo*. Ital. *Trabeca di sole*. Vng. *Szárnyas*.] Est morbo qui laborat *aurigo*, laceris, Horat. Auriginolis morbus ipse etiam bilis fustio à Plin. vocatur.

Auriferus, p. a. prod. Qui aurum legitur est furatur. [Gall. *Orfèvre voleur*.]

Auro, a. [Gall. *Or*. Polon. *Złoty*. Vngar. *Arany*.] Aurum superpono, à quo Desuro, & Inauro: inde *aurum*, *auratum*, *deauratum*.

Auriferus, p. a. prod. [Pol. *Złoty*. Vng. *Arany*.] dixerunt veteres pro vermiculo piloso, qui solet in fronte nasci cum multis pilibus, teste Var. l. 6. de Ling. Lat. Sed vide ibi Scalig.

Auriferus, Veteres pro osculari dicebant. Et ab osculo: hoc est, parvo ore deducitur, quod auriferum dicebant. Festus.

Auriferus, n. p. cum accusativo significat Audio & diligenter accendo. [Gall. *Aurifer*. Ital. *Aurifer*.] Hinc illud Catonianum: Auriferus enim non auriferus, tanquam pharmacopolam. Auriferus & perpende, ex Homero. Conveniet quod significat nos aliquid dicturos quod ad rem pertinere, quodque tam ac certum futurum sit. Aliquando obediō, sed cum dicitur, *auriferus*. Terent. in Andr. Pamphilum ne adjutur, an auriferum feni. Item Aspicio, cerno. Afran. Privigno (ut dicit Nonius) Ludos hinc auriferum procul. Hinc Auriferus, *auriferus*, & Auriferus, *auriferus*, verbalia.

Auriferus, a. um. auri, ponitur pro Audiam, audeas, audeat, *auriferus*. Liv. in Proemio lib. 1. ab Vrbe: Nec si sciam, dicere auri. Vng. 1. Georg. Aurifer vel tenui vitem committere sulco.

Auriferus, a. um. auri, ponitur pro tunc, pro tempore, pro tempore accipiuntur. Maro: Hoc ubi pro meritis & talibus imperator auri.

Auriferus, com. t. Proprie dicitur qui ex avium volatu, can- tu, seu passu futura divinat, quem & Augurem appellari, saprà est. [Gall. *Aurifer*. Ital. *Aurifer*.] Hinc illud Catonianum: Auriferus enim non auriferus, tanquam pharmacopolam. Auriferus & perpende, ex Homero. Conveniet quod significat nos aliquid dicturos quod ad rem pertinere, quodque tam ac certum futurum sit. Aliquando obediō, sed cum dicitur, *auriferus*. Terent. in Andr. Pamphilum ne adjutur, an auriferum feni. Item Aspicio, cerno. Afran. Privigno (ut dicit Nonius) Ludos hinc auriferum procul. Hinc Auriferus, *auriferus*, & Auriferus, *auriferus*, verbalia.

Auſtralis, ad. Hæmæto. v. 2. Plautus: Auſtrati ad ignem ſedent. Auſtralis, aum. pen. prod. [*אױסטרױל*] Gall. *Auſtrale*. It. *Auſtrale*. Germ. *Auſtrale*. Belg. *Auſtrale*. Hiſpan. *Auſtrale*. Polon. *Auſtrale*. Vngar. *Auſtrale*. Angl. *Auſtrale*. *Auſtrale*. Immutis, ſubacerbus, qualis eſt iapor fruſtrum qui nondum plenam maturitatem inſe conſequutus. Differt autem ab Acerbo (ut docet Plautus in Timaco, & Gal. lib. 3. de Fac. Simpl.) tanquam minus à maiore. Vtraque enim guſtata aſtringunt & contrahunt linguam: minus tamen eam exasperant, quæ auſtera ſunt. Hinc Auſtrum vinum dicimus, quod vulgus *viride* appellat. Per translationem accipitur pro duro, aſpero, gravi. Horatius in Sermonibus. Molliter auſtrum ſtudio fallente laborum. Propertius lib. 3. Eleg. Qui volat auſteros arte ſeruit vitos.

Auſteritas, atis, Cui opponitur ſuauitas. [*אױסטרױט*] Gall. *Auſterité*. It. *Auſterità*. Germ. *Auſterität*. Belg. *Auſterité*. Hiſpan. *Auſteridad*. Polon. *Auſterita*. Vngar. *Auſteritás*. Angl. *Auſterity*. Non auſteritas eius miſis, non diſſoluta ſit comitas.

Auſtere, adverbium. Duriter, ſeuere. [*אױסטרױט*] Gall. *Auſterement*. It. *Auſteramente*. Germ. *Auſterlich*. Belg. *Auſterement*. Hiſpan. *Auſteramente*. Polon. *Auſterem*. Vngar. *Auſterem*. Angl. *Auſterely*. Cicero pro Murena. Attamen agit mecum auſtere & Stoicè Cato.

Auſtrum. Vide **HAVSTRVM**.

Aut, Coniunctio ſeparativa. [*אױט*] Gall. *Aut*. It. *Aut*. Germ. *Aut*. Belg. *Aut*. Hiſpan. *Aut*. Polon. *Aut*. Vngar. *Aut*. Angl. *Aut*. Virg. 1. Aen. Aut onera accipiunt venientium, aut agmine facti. Ignauum fucos pecus à præſepibus arcent & Aliquando dubitativa: ut, Aut librum volo, aut pretium. Si ſemel ſubijciatur, ſubiuſiua eſt, ut apud Virg. 1. Aeneid. aut age diuerſas (quod enim grauiſſimum erat, luno primùm optabat, ut ſcilicet ſubmerſas puppes obtrueret) aut ſi id grauius videretur, ut ſaltem in partes diuerſas eas diſiceret. Aliquando conijunctiva: ut apud eundem 9. Aeneid. me primam abſumite ſeno. Aut tu magne pater diuùm miſerere.

Autem, pro ſed ſive verum, Coniunctio eſt tantum ſubijunctiva. [*אױט*] Gall. *Autem*. It. *Autem*. Germ. *Autem*. Belg. *Autem*. Hiſpan. *Autem*. Polon. *Autem*. Vngar. *Autem*. Angl. *Autem*.

Authenticum, n. l. [*אױטנטיק*] Gall. *Authentique*. It. *Authentico*. Germ. *Authentisch*. Belg. *Authentique*. Hiſpan. *Authentico*. Polon. *Authentyczny*. Vngar. *Authentikus*. Angl. *Authentic*. dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authipta, [*אױטױפּטא*] Pol. *Authipta*. Angl. *Authipta*. Olla tæx fuit genus, ita dictum, quaſi per ſeipſum coqueas, quod tam artiſicioſè factum eſſet, ut minimo ſuppoſito igne facile bulliret, & Meminiſi huiusmodi olla Cicero pro Sexto Roſcio Amerino: cuius tantum pretium fuiſſe dicit, ut prætereunteſ audito, totum fundum vxire arbitrentur.

Author, Legè in nomine **AVCTOR**, in **AVGEO**. **Authoriſ**, t. l. Eſt pondus & eminentia quædam, vitæ probitate, ſcientia, ætate, meritis, potentia, vel honoribus parta, cuius gratia dictis factisque caſuſpam plurimum deferimus. [*אױטורױט*] Gall. *Authorité*. It. *Autorità*. Germ. *Autorität*. Belg. *Autorité*. Hiſpan. *Autoridad*. Polon. *Autorita*. Vngar. *Autoritás*. Angl. *Authority*. Cicero de Diuina. Hanc ergo antepones Platonem: qui ut rationem non recederet, autoritate tamen hominibus philoſophos vinceret. Idem lib. 1. Epistol. Famil. Nos eò minorem in cauſa autoritatem habemus, quod tibi debemus. Liv. lib. 2. ab Vibe: Nec antè mouerunt de ſeueritate Conſulem, quam Tribuni ſe in autoritate Patrum futuros eſſe polliciti ſunt. Cicero Philipp. 1: A vobis peto, ut ſi ſequi minus audebitis orationem atque autoritatem meam, benigne me tamen, ut feciſtis, adhuc audiat. **Authoritas** quoque titulus eſt, ſive ius quo quid poſſidemus, apud Iuriſconſultos. Idem euiſio, ſive periculi prælatio. Paul. lib. 2. Sentent. cap. 17. Venditor ſi eius rei quam vendiderit, dominus non ſit, pretio accepto autoritatis manet obnoxius: id eſt, euiſionis. Melius fortaſſe ſcriberetur ſine aſpiratione, à Græco pronomine *αὐτός*. Vide ſuprà in **AVCTOR**.

Authoriſ, t. l. p. Eſt aliquem ſacramento & ſtipendio aſtringere, & proprie de militibus dicitur. [*אױטורױז*] Gall. *Authoriſ*. Obliſer pour quelque bien fait, en par ſerment fait & gage receu,

comme gendarme. It. *Authoriſ*. German. *Authoriſ*. Pol. *Authoriſ*. Vng. *Authoriſ*. Angl. *Authoriſ*. Suetonius: De legendo, vel authorando milite, & legionum, & auxiliorum diſcretionem. Cicero in Epistol. Famil. Quis quam depreſſus in ludum, his gratis depugnauerit, authorati ſe ſe nolebat, & apud populum conſuegerat.

Authoriſ, t. l. Sumitur pro obligatione, neque ac veluti ſtipendio, pretioque eius qui ſit authoratus: id eſt, obligatus. [*אױטורױז*] Gall. *Authoriſ*. It. *Authoriſ*. Germ. *Authoriſ*. Pol. *Authoriſ*. Vngar. *Authoriſ*. Angl. *Authoriſ*. Offic. Mercedem ait eſſe authoramentum ſeruitutis. Vbi authoramentum capitur pro illa obligatione, qua mercenarius accepta mercede, cogitur ſeruire. Seneca, ad finem operis: Magno authoramento labor peruenit.

Authoriſ, t. l. Authoramento obligatus, mercede conductus: quod nomē ad gladiatores reſertur, qui vitam ſuam venalem habent, viſque mercede ad aptiſſima pericula ſeſe adducunt. [*אױטורױז*] Germ. *Authoriſ*. Belg. *Authoriſ*. Hinc opponitur Exauthoratus: hoc eſt, authoramento ſolutus. Plin. lib. 14. Vindictiorem authoratum dixit hoc eſt, mercede conductum, & ſublimitate vitæ periculantem. Idem lib. 26. populum Romanum Authoratum appellat, in ſpectaculis periculantem, inſtar gladiatorum. A Licio Authoratus proditor dicitur, quaſi obligatus. Manil. lib. 32.

Aſtronomicon miniſtros perpetuo, quaſi epiſtheto Authoratos vocat, tanquam perpetuo mercenarios obligatosque dominis, à quibus mercede comparantur: ſic enim ait: Atque authoratos in tertia iura miniſtro. Sic Seruius dixit ſolos parentes habere perpetuam authorandi.

Authentiſ, t. l. Epitheton eſt Athenienſium, & aliorum nonnullorum populorum: quaſi indigenæ, & in eodē nati ſolo quod incolant, ejuſque tetræ primi cultores, ut quæ illis ſedes eadem ſit & origo. Cicero Att. lib. 7. Curius autem ipſe ſenſit quantum vellet à me diligere, & eo ſum admodum dicitur: & mehercule eſt, quam facile diligas, *αὐθιſ* in homine urbanitas: id eſt, ingenua, nativa.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, ſcipſum mouens, & quod non ab alio mouetur.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, Qui ſcipſum magiſtrum habet, qualis fuit diuus Auguſtinus Eccleſiæ doctor eximius.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, propria manu ſcriptum. [*אױטנטיק*] Gall. *Authentiſ*. Germ. *Authentiſ*. Belg. *Authentiſ*. Hiſpan. *Authentiſ*. Pol. *Authentiſ*. Vngar. *Authentiſ*. Angl. *Authentiſ*. dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

Authentiſ, t. l. *Authentiſ*, dicitur, quod Latine Authoratum diceremus. Hinc lex authentica, & decretum authenticum, quod multorum autoritate comprobatum eſt.

quum hordeum: & extrinco firmissima siligo, deinde similia: deinde cui nihil ademptum est, quod *Avopyros* Graeci vocant, infirmior est ex polluce: infirmus cibarius panis. Ex quibus Celsus verbis satis constat, non eundem esse panem autopion cum eo, quem Cicero Cibarium vocat. Autopyros enim (qui & a Galeno appellatur) is est, ex quo nihil neque pollinis neque salsitatis extractum est. Cibarius vero dicitur, cui bona pars pollinis adempta est, quia, magna ex parte sursuratus est, quem Paulus Aegyptia *avopyros* videtur appellare.

Autopschidus, *avopschidus*, Adject. est. Idem significans quod *extemporatus*, in die sine impræmeditatus, à verbo *avopschidō*, quod est ruditer, & ex tempore sine impræmeditate aliquid ago.

Autumnus, m. f. [*avto* hinc, *avto* hinc, Gall. *L'automne*. Ital. *Autunno*. Germ. *Der Herbst*. Belg. *Der best*. Hispan. *Otono*. Pol. *Jesień*. Vng. *Ősz*. Ang. *The harvest, or harvest time*.] Vix ex quatuor anni partibus, inter estatem & hyemem media, qua vindemia fit, & arborum fructus colliguntur. Vnde etiam ab augendo quidam autumnum dictum putant, quod eo tempore coadit fructibus, agricolarum opes maxime augetur. Virg. 1. Georg. Quid tempestates Autumni, & sidera dicam? Idem & Aen. Quam multa in sylvis Autumnus frigore primo lapsa cadit folia, & Pulchrorum etiam autumnus pulchritudo est, & *avto* hinc, *avto* hinc. Metaphora proverbialis nata ex archela apophthegmate, quod ab eo dictum Plutarchus refert in Eupidem qui iam pubescentem atque exolevitum Agathonem in convivio suaviabatur. Quadrat igitur in ea, quæ quom natura sint egregia, ne tam quidem fastidiosa videntur quam matureverunt.

Autumnalis, Autumni tempestivitas: sicut Olivitas, quando olea leguntur *avto* hinc. Cato de Re rust. cap. 5. Circum oleas autumnate adhaereto. Idem cap. 156. Prima autumnitate, quum pluvia est, tum maxime ab aqua periculum est.

Autumnus, a, um, ut Aequinoctium autumnum, Plinius libro 17. cap. 4.

Autumnalis adjectivum, *avto* hinc: ut, Tempus autumnale. Varr. lib. 1. cap. 39. Non ne videmus alia florere verno tempore, alia æstivo æque eadem autumnali, quæ hyberno? Autumnal dicitur Varro lingua: Latine magister eximus: ut, Aequinoctium Autumnal Aator est Solis pater lib. 1.

Autumno, ut, pen. cor. n. p. Existimo, censo, affirmo. [*avto* hinc, *avto* hinc. Gall. *Estimer, juger, peser, croire & sçavoir*. Ital. *Stimare, pesare, credere & affermare*. Ger. *Abmessen*. Belg. *3e fagez, mesurer*. Hispan. *lucrar à peso*. Pol. *Mierzenie, takowanie*. Vng. *Válas, mérés*. Ang. *To judge, to believe*.] Cicero in Topic. Bene quam meritam esse autumni, dicit male mereri. Plautus: Nisi hoc ita factum est, perinde ut factum esse autumo, non causam dico, cum quia females prohi. Vide Geil. lib. 13. cap. 3.

Autumnus, manualis operatio.

Autumnus, *avto* hinc, amplex per seipsum faciens.

Avus, Patris, vel matris pater, m. f. [*avus* hinc, Gall. *Ayul, pere*. Ital. *Avolo*. German. *Grosvater*. Belg. *En Groot vader*. Hispan. *Abuelo*. Pol. *Dziadzio*. Vng. *Őszanya*. Ang. *A grandfather*.] Ab avo nominatus, quod patre antiquior sit: vel à Græco *avos*, quod sicum significat & aridum: Aut certe à verbo *avos*, quod inter cetera significat clamo, strepo. Est enim ætas illa clamosa, & impendit loquacior. Hinc Pro avus, *avos* hinc. Avopateri vel materni pater, quod sit prope avum. Avavus, *avos* hinc, Pro avi patris vel materni pater. Trivavus, quasi Trivavus, quod quartus sit ab avo. Post trivavum, majores, *avos* hinc, dicuntur.

Avunculus, m. f. Nomen est diminutivum, quod non servat significacionem integræ, sed est matris meæ frater: [*avos* hinc, *avos* hinc. Gall. *L'oncle de cõlle de la mere, le frere de la mere*. Ital. *Zio de lato di madre*. German. *Mutter Bruder*. Belg. *Don Hiss*. Hispan. *Hermano de la madre*. Pol. *Woj, brat matki matki*. Vng. *Avós, avós*. Ang. *The uncle by the mother side, a mother brother*.] Sic dicitur, quod æquæ tertius à me, ut avus est, sed non ejusdem jatis: ideoque vocabuli facta diminutio est, perinde ac minor avus. Vel dicitur Avunculus, quod avi locum teneat, & proximitate teneatur sororis filios: quæma demum frater patris, à patre Patruus, *avos* hinc, *avos* hinc, *avos* hinc appellatur, quod sit quasi alter pater. Vnde de ipsi fratrum avunculus filii, nepotes ex fratre & nepotes ex sorore dicuntur. Cicero 3. de Finibus: Eamque controvertiam dijudicabis, quæ mihi fuit cum avunculo tuo, divino ac singulari viro. Avunculus major, *avos* hinc, Theophilo, est avia materne frater. Perfrater, major avunculus est.

Avia, f. p. Patris vel matris mater, [*avos* hinc. Gall. *La mere grand, la mere de pere ou de la mere*. Italice, *Avola è patrigna, è materna*. Germanice, *Grosvater*. Belg. *En Grootmoeder*. Hispan. *Abuela de padre & de madre*. Pol. *Avia, matka*. Vng. *lib anya*. Ang. *A grandam, a grandmother*.] Cic. de Atusp. resp. Tete Ca.

Lentule, cujus ab avia Mater deum manibus esset accepta, spectatorem esse voluit.

Avitus, a, um, penultima producta. Quod ab avo, aut avia ad nos pervenit. [*avos* hinc, *avos* hinc. Polon. *starogini*. Ang. *Thats lesie by ancient, ancient*.] Cicero in Verr. Acti: Nulla res cuiusquam tam patria, atque avia fuit, quæ non ab eo imperio istius abjudicaretur.

Auxilium, li, n. l. Subsidium, adjumentum, quam & opem Latine dicimus. [*avos* hinc, *avos* hinc. Gall. *Aide, secours*. Ital. *Aiuto, vita*. Germ. *Huffbehstand*. Belg. *Huy*. Hispan. *Ayuda*. Pol. *Pomoc*. Vng. *Segység*. Ang. *Aide, help, succour*.] Cicero in ea oratione quæ habuit antequam iret in exilium: In meis miseriis divinum aliquod auxilium, & numen ostendit. Idem pro Rabir. Du quorum ope & auxilio hæc resp. gubernatur. & Accipitur & pro ipsi militibus qui alicui auxilio mittentur. Cicero 6. Philipp. Non ut ex ea acie auxilium haberemus, sed ut ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum. & In qua tamen significacione frequenter utitur plurali numero. Idem in Parad. Magna equinum & pedum auxilia. Idem pro Dejotaro: Et imperatoribus nostris auxilia mitteret. Dicitur autem putatur Auxilium ab Augendo, quod vires ejus augetur, cui accedit. Post bellum auxilium, *avos* hinc, *avos* hinc. Quoties scrius adhibetur remedium. Refertur à Suida. & Different autem aliquo modo Auxilium, præsidium & subsidium. Nam auxilium repentinum est, & ex insperato venit: Præsidium est quod imponitur & ad custodiã collocatur: Subsidium, quod subest deficientibus, in quorum locum succedit. Cornel. Fronto de off. vocab. & Antiqui etiam auxiliarii pro auxilio dixerunt. Lucet. lib. 5. Alituum potro genus alis omne videmus Fandere, & a penois tremulum petere auxiliatum. Ex Natio.

Auxilius, *avos* hinc, p. Adjuvo, auxilio sum: & derivò constructur. [*avos* hinc, *avos* hinc. Gallice, *Aider, secourir, donner aide, confort & secours*. Ital. *Autare, aiutare*. Germ. *Huffbehstandigung thun*. Belg. *Huyen*. Hispan. *Ayudar à traer, quitar para ayuda*. Pol. *Pomoc*. Vng. *Segység*. Ang. *To help, to succour*.] Terent. in Adelphi. Ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliari. & Reperitur & in terminatione activa pro significacione passiva, auxilio pro auxilio, ut Grævus ad vestus Furium: Quibus ego primùm cum auxilio. Refert Diomedes Gram. lib. 1.

Auxiliarius, & Auxiliarius, Opifer, medicinalis, suppetias ferens. [*avos* hinc, *avos* hinc, *avos* hinc. Gall. *Secourable, qui aide*. Ital. *Aiutatore d' altri*. German. *Behelflich*. Der da huff benehst. Hispan. *Ayudador*. Polon. *Pomocny*. Vngar. *Segység*. Ang. *That helpeth*.] Plin. lib. 23. cap. 1. Vinumque & acerrim ex his saluum, auxiliarem contra eandem vim habent. Axius Pol. Cicero in Militem ad exodo legionarium, sed ne auxiliarium quidẽ illum quoquam nisi. & Auxiliaria cohors, apud Cicero in de Provinciis consularibus. & Auxiliaria vena, jecoraria ramusculus.

Auxillam, Ollam parvulam Antiqui dicebant, ut inquit Festus.

A ante X

A. X. In notis antiquorum, annis X.

Axiamenta, Camina quæ à salis in universos homines componebantur. Festus.

Axiarè, Antiqui pro nominare posuerunt. Festus.

Axilla, f. p. [*avos* hinc, *avos* hinc. German. *Die Achsel*. Belg. *Die Achsel*. Polon. *Pachy*. Vngarice, *Hossalya*. Anglice, *The arme hole*.] Locus concavus subter brachium, ubi nascuntur pili. Quidam putaverunt diminutivum esse ab Ala, Cicero tamen in Oratore autor est, Alam potius ex Axilla contrahi, sublata asperitate literæ xut ex Maxilla Malam, & ex Pavillo Palum.

Axim, pro egerim. Pacuvius Peribœa: Vt quæ egi, ago, vel axim verrunt bene. Nonius.

Axinomantia, *avos* hinc, Genus magica divinationis, per doabellas securesque, quas Græci *axinos* vident. Plin. lib. 36. cap. 19. de gagate lapide: Hoc dicuntur uti Magi in ea quam vocant Axinomantiam.

Axioma, [*avos* hinc, *avos* hinc. Gall. *Axiome, lequité, vne maxime*. Ital. *Dignita, sentenza, parlare perfetto & intero*. German. *Widigkeit herungelt*. Oder ein Glaubt wigger vnd vngewissheit. Eryth. Hispan. *Verdad, sentencia*. Polon. *Zaprawa, vprawa, wad, sententia magna*. Vngar. *Nilofogé, hdszlet*. Ang. *A principle or general ground of any art*.] Penule prod. Dignitas, & amplitudo propter honores gestos, aut magistratum: vel etiam auctoritas, quam *axinos* Græci vocant. Dicitur Axioma, à verbo Græco *axino*, quod inter cetera significat dignum iudicio. & Axiomatem à Dialecticis dicuntur disciplinarum principia, & propositiones quædam demonstrabiles, quæ in communis sensu conceptuque verantur, neque ulla egent probatione, sed per se ipsas fidem faciunt, cuiusmodi est illud: Quæ sunt æqualia eadẽ, inter se quoque equalia esse necesse est. [Pol. *Dowod*. Vngar. *Nilofogé, a hkeletis mondai*.] & Accipitur item Axioma,